I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 20 päivänä helmikuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 15/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/. . ./EY antamiseksi vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta

(2003/C 102 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY ([4]) tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta korkea turvallisuuden taso voidaan taata kaikkialla yhteisössä yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla.

(2) Viime aikoina tapahtuneiden teollisuusonnettomuuksien sekä neuvoston pyynnöstä tehtyjen komission selvitysten perusteella, jotka koskevat syöpää aiheuttavia aineita ja ympäristölle vaarallisia aineita, direktiivin 96/82/EY soveltamisalaa olisi laajennettava.

(3) Baia Maressa Romaniassa tammikuussa 2000 tapahtuneen onnettomuuden seurauksena Tonavan saastuttanut syanidivuoto osoitti, että tietyillä kaivostoiminnan varastointi- ja prosessointitoiminnoilla voi olla erittäin vakavia seurauksia. Komission tiedonannot turvallisesta kaivostoiminnasta ja kuudennesta ympäristöä koskevasta Euroopan yhteisön toimintaohjelmasta ovat siten tuoneet esille tarpeen laajentaa direktiivin 96/82/EY soveltamisalaa. Euroopan parlamentti on turvallista kaivostoimintaa koskevasta komission tiedonannosta 5 päivänä heinäkuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa kannattanut direktiivin soveltamisalan laajentamista kattamaan kaivostoimintaan liittyvästä varastoinnista ja prosessoinnista aiheutuvat riskit.

(4) Enschedessä Alankomaissa toukokuussa 2000 tapahtunut ilotuliteonnettomuus osoitti, että pyroteknisten ja räjähtävien aineiden varastointi ja valmistus on erittäin onnettomuusaltista. Tällaisten aineiden direktiivissä 96/82/EY olevaa määritelmää olisi siksi selkeytettävä ja yksinkertaistettava.

(5) Lannoitetehtaalla Toulousessa syyskuussa 2001 tapahtunut räjähdys on lisännyt tietoisuutta ammoniumnitraatin ja ammoniumnitraattipohjaisten lannoitteiden, erityisesti valmistusprosessin aikana hylätyn materiaalin tai valmistajalle palautetun materiaalin (vaatimukset täyttämätön eli niin sanottu ”off-specs”-materiaali) varastoinnin onnettomuusalttiudesta. Sen vuoksi direktiiviin 96/82/EY tällä hetkellä sisältyviä ammoniumnitraatin ja ammoniumnitraattipohjaisten lannoitteiden luokkia olisi tarkistettava erityisesti ”off-specs”-materiaalien mukaan ottamiseksi.

(6) Direktiiviä 96/82/EY ei olisi sovellettava loppukäyttäjien laitoksiin, joissa väliaikaisesti ennen siirtoa, jälleenkäsittelyä tai hävittämistä säilytetään sellaista ammoniumnitraattia tai ammoniumnitraattipohjaista lannoitetta, joka laitokseen tuotaessa täytti kyseisen direktiivin vaatimukset mutta on sen jälkeen laadultaan heikentynyt tai pilaantunut.

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 357.

([2]) EYVL C 149, 21.6.2002, s. 13.

([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 3. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. helmikuuta 2003, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty . . . (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([4]) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

(7) Selvitykset, jotka komissio on tehnyt läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, puoltavat syöpää aiheuttavien aineiden luettelon laajentamista, asianmukaisten soveltamisen vähimmäismäärien vahvistamista kyseisille aineille ja direktiivissä 96/82/EY ympäristölle vaarallisille aineille säädettyjen soveltamisen vähimmäismäärien huomattavaa pienentämistä.

(8) On osoittautunut tarpeelliseksi asettaa direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan myöhemmin kuuluville tuotantolaitoksille määräajat, jotka koskevat ilmoitusten tekemistä, toimintaperiaatteiden vahvistamista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi sekä turvallisuusselvitysten ja pelastussuunnitelmien laatimista.

(9) Tuotantolaitosten henkilöstön kokemuksista ja tietämyksestä voi olla suurta apua pelastussuunnitelmien laadinnassa, ja tuotantolaitoksen koko henkilökunnalle ja henkilöille, joita asia saattaa koskea, olisi annettava asianmukaisesti tietoa turvatoimista.

(10) Yhteisön mekanismin perustamisesta tiiviimmän yhteistyön edistämiseksi pelastuspalvelualan avustustoimista 23 päivänä lokakuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/792/EY [1] on osoitus siitä, että on tarpeen edistää tiiviimpää yhteistyötä pelastuspalvelujen suorittamissa avustustoimissa.

(11) Maankäytön suunnittelun helpottamiseksi on tarkoituksenmukaista laatia suuntaviivat, joissa määritellään tietokanta, jota käytetään arvioitaessa direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten ja mainitun direktiivin 12 artiklan 1 kohdassa kuvattujen alueiden yhteensopivuutta.

(12) Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan kuuluvia tuotantolaitoksia koskevat vähimmäistiedot.

(13) Samalla on aiheellista selkiyttää tiettyjä direktiivin 96/82/EY kohtia.

(14) Tässä direktiivissä säädetyistä toimenpiteistä on järjestetty julkinen kuulemismenettely, johon sidosryhmät ovat osallistuneet.

(15) Tämän vuoksi direktiivi 96/82/EY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 96/82/EY seuraavasti:

1. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

— korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

"e) mineraalien hyödyntämiseen (etsintään, louhintaan ja prosessointiin) maanalaisissa kaivoksissa, avolouhoksissa tai poranreikien kautta, lukuun ottamatta kemiallisia ja lämpöprosessitoimintoja ja sellaisiin toimintoihin liittyvää varastointia, joissa käytetään liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita;

f) mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, offshore-etsintään tai -hyödyntämiseen;"

— lisätään alakohta seuraavasti:

"g) kaatopaikkoihin, lukuun ottamatta toiminnassa olevia kaivosjätteen käsittelylaitoksia, sekä niiden altaita ja patoja, joissa esiintyy liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita ja joita käytetään mineraalien kemiallisen ja lämpöprosessin yhteydessä."

2. Lisätään 6 artiklan 1 kohtaan luetelmakohta seuraavasti:

"— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvista tuotantolaitoksista kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona tätä direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen."

3. Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja on tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvien tuotantolaitosten osalta laadittava viipymättä, mutta joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen."

4. Muutetaan 8 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) velvoitetaan tekemään yhteistyötä yleisölle tiedottamisessa sekä tietojen toimittamisessa ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle."

5. Korvataan 9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Turvallisuusselvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on mainittava selvityksen laatimiseen osallistuneet asianomaiset tahot. Siinä on myös oltava ajan tasalla oleva luettelo tuotantolaitoksessa olevista vaarallisista aineista."

[1] EYVL L 297, 15.11.2001, s. 7.

6. a) Lisätään 9 artiklan 3 kohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan väliin luetelmakohta seuraavasti:

"— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluvista tuotantolaitoksista viipymättä, mutta joka tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen,"

b) Muutetaan 9 artiklan 4 kohdassa oleva viittaus 2, 3 ja 4 luetelmakohtaan viittaukseksi toiseen, kolmanteen, neljänteen ja viidenteen luetelmakohtaan.

7. Lisätään 11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan luetelmakohta seuraavasti:

"— tämän direktiivin soveltamisalaan myöhemmin kuuluville tuotantolaitoksille viipymättä, mutta joka tapauksessa vuoden kuluessa päivästä, jona direktiiviä aletaan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn mukaisesti soveltaa asianomaiseen tuotantolaitokseen."

8. Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

— korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tässä direktiivissä tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan siten, että kuullaan tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat, ja että yleisöä kuullaan ulkoisia pelastussuunnitelmia tehtäessä ja niitä ajantasaistettaessa, tämän kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten velvoitteita."

— lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Ulkoisten pelastussuunnitelmien osalta jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve edistää tiiviimpää yhteistyötä pelastuspalvelujen suorittamissa avustustoimissa vakavissa hätätilanteissa."

9. Korvataan 12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa sekä näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpanemiseksi käytettävissä menettelytavoissa otetaan huomioon tarve pitää pitkällä aikavälillä yllä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä olevien rakennusten ja alueiden, mahdollisuuksien mukaan pääliikenneväylien, sekä virkistysalueiden ja luonnon kannalta erityisen tärkeiden tai erityisen herkkien alueiden välillä ja että olemassa olevien tuotantolaitosten osalta otetaan huomioon 5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta henkilöihin kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi."

10. Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Komissiota kehotetaan laatimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeet, joissa määritellään tekninen tietokanta, jota käytetään arvioitaessa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten ja 1 kohdassa kuvattujen alueiden yhteensopivuutta. Tämän tietokannan määrittelyssä on otettava huomioon jäsenvaltioiden suorittamat tekniset ja tieteelliset arvioinnit, toiminnanharjoittajilta saadut tiedot ja kaikki muut tarpeelliset tiedot."

11. Korvataan 13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että turvallisuustoimenpiteitä ja onnettomuuden tapahtuessa noudatettavaa käyttäytymistä koskevat tiedot saatetaan säännöllisesti ja ilman eri pyyntöä sekä mahdollisimman asianmukaisessa muodossa kaikkien sellaisten henkilöiden ja julkisten laitosten (kuten koulut ja sairaalat) tietoon, joihin 9 artiklassa tarkoitetussa tuotantolaitoksessa alkunsa saanut suuronnettomuus voi vaikuttaa."

12. Korvataan 13 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on niiden tuotantolaitosten osalta, joihin 9 artiklan säännöksiä sovelletaan, varmistettava, että yleisöllä on mahdollisuus tutustua 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun vaarallisten aineiden luetteloon, jollei tämän artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan säännöksistä muuta johdu."

13. Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten osalta annettava komissiolle ainakin seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite; ja

b) tuotantolaitoksen toiminta tai toiminnot.

Komissio perustaa tietokannan, joka sisältää jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, ja pitää sitä yllä. Vain komission valtuuttamilla henkilöillä tai jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on tietokannan käyttöoikeus."

14. Muutetaan liite I liitteessä esitetyllä tavalla.

15. Korvataan liitteessä III olevan c kohdan i alakohta seuraavasti:

"i) Organisaatio ja henkilökunta; kaikilla organisaatiotasoilla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtäviä ja vastuualueita. Henkilöstön koulutustarpeen määrittämistä ja koulutuksen järjestämistä. Henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistumista."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen . . . päivää . . .kuuta . . . (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE

Muutetaan direktiivin 96/82/EY liite I seuraavasti:

1. Lisätään johdantoon 6 ja 7 kohta seuraavasti:

"6. Tässä direktiivissä tarkoitetaan kaasulla mitä tahansa ainetta, jonka absoluuttinen höyrynpaine 20 °C:n lämpötilassa on vähintään 101,3 kPa.

7. Tässä direktiivissä tarkoitetaan nesteellä mitä tahansa ainetta, jota ei ole määritelty kaasuksi ja jonka olomuoto ei 20 °C:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n vakiopaineessa ole kiinteä."

2. OSA 1:

a) Korvataan ammoniumnitraattia koskevat kohdat seuraavasti:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
"Ammoniumnitraatti	5 000	10 000
Ammoniumnitraatti	1 250	5 000
Ammoniumnitraatti	350	2 500
Ammoniumnitraatti	10	50"

b) Korvataan kohta "Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET:" seuraavasti:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
"Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET, kun niiden pitoisuus on yli 5 painoprosenttia: 4-Aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)eetteri, metyylikloori-metyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, dimetyylisulfaatti, dimetyylikarbamyylikloridi, 1,2-dibromi-3-kloori-propaani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylinitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyyli ja 1,3-propaanisultoni	0,5	2"

c) Korvataan kohta "Moottoribensiini ja muut bensiinit" seuraavasti:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
"Öljytuotteet: a) moottori- ja teollisuusbensiinit b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit) c) kaasuöljyt (mukaan luettuina dieselöljyt, kevyet lämmityspolttoöljyt ja kaasuöljyjakeet)	2 500	25 000"

d) i) Korvataan huomautukset 1 ja 2 seuraavasti:

"1. *Ammoniumnitraatti (5 000/10 000): itsestään hajoavat lannoitteet*

Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

— 15,75 ([1]) ja 24,5 ([2]) painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia/orgaanisia aineita yli 0,4 prosenttia tai jotka täyttävät direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevat vaatimukset,

— enintään 15,75 ([3]) painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu,

ja jotka YK:n kaukalokokeen mukaisesti jatkuvasti hajoavat itsestään (ks. Yhdistyneiden Kansakuntien suositukset vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2).

2. *Ammoniumnitraatti (1 250/5 000): lannoitelaatu*

Sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin sekä ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

— yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

— yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,

— yli 28 painoprosenttia ([4]) ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten osalta, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

ja jotka täyttävät direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevat vaatimukset.

3. *Ammoniumnitraatti (350/2 500): tekninen laatu*

Sovelletaan

— ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattivalmisteisiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

  — 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,

  — yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita,

— ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

4. *Ammoniumnitraatti (10/50): 'off-specs'-materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta*

Sovelletaan

— valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattivalmisteisiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 2 ja 3 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäviksi tai käsiteltäviksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 2 ja 3 vaatimuksia,

— huomautuksen 1 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 2 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä direktiivin 80/876/ETY liitteessä II olevia vaatimuksia."

ii) Huomautuksesta, joka koskee polyklooridibentsofuraaneja ja polyklooridibentsodioksiineja, tulee huomautus 5.

iii) Lisätään otsikon "Kansainväliset toksisuusekvivalenttikertoimet (International Toxic Equivalent Factors (ITEF) kyseessä oleville aineille (NATO/CCMS)" alla olevan taulukon alle alaviitteet seuraavasti:

"([1]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 %:n typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta.

([2]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,75 %:n typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta.

([3]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 %:n typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta.

([4]) Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 %:n typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 %:n ammoniumnitraattipitoisuutta."

3. OSA 2:

a) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina) 3 artiklan 4 kohdassa määritellyille vaarallisille aineille	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
"4. RÄJÄHTÄVÄT (katso huomautus 2), kun aine, valmiste tai esine kuuluu UN-ADR-vaarallisuusluokkaan 1.4	50	200
5. RÄJÄHTÄVÄT (katso huomautus 2), kun aine, valmiste tai esine kuuluu UN-ADR-vaarallisuusluokkaan 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6 tai vaaralausekkeeseen R2 tai R3	10	50"

b) Korvataan kohta 9 seuraavasti:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet	Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina) 3 artiklan 4 kohdassa määritellyille vaarallisille aineille	
	6 ja 7 artikla	9 artikla
"9. YMPÄRISTÖLLE VAARALLISET, joihin liittyvät seuraavat vaaralausekkeet:		
i) R50: 'erittäin myrkyllistä vesieliöille' (mukaan lukien R50/53)	100	200
ii) R51/53: 'myrkyllistä vesieliöille; voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä'	200	500"

c) Huomautuksissa:

i) Korvataan huomautus 1 seuraavasti:

"1. Aineet ja valmisteet luokitellaan seuraavien direktiivien ja niiden voimassa olevien säännösten mukaisesti, joilla ne on mukautettu tekniikan kehitykseen:

— vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi 67/548/ETY ([1]),

— vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY ([2]).

Niiden aineiden tai valmisteiden osalta, joita ei ole luokiteltu vaarallisiksi edellä mainituissa direktiiveissä, esimerkiksi jätteet, mutta joita kuitenkin on tai todennäköisesti on jossakin tuotantolaitoksessa ja joilla kyseisen tuotantolaitoksen olosuhteissa on tai todennäköisesti on lueteltuja aineita tai valmisteita vastaavia ominaisuuksia suuronnettomuuden mahdollisuuden kannalta, noudatetaan väliaikaiseen luokitteluun sovellettavia menettelytapoja asiaa koskevan direktiivin soveltuvan artiklan mukaisesti.

Aineisiin ja valmisteisiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan tämän direktiivin osalta alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä käytetään aina sitä vähimmäismäärää, joka vastaa kyseistä luokitusta.

Tämän direktiivin soveltamiseksi komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon aineista, jotka on yhdenmukaisella päätöksellä luokiteltu edellä mainittuihin luokkiin direktiivin 67/548/ETY mukaisesti."

ii) Korvataan huomautus 2 seuraavasti:

"2. 'Räjähtävällä' aineella tai valmisteella tarkoitetaan:

— ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R2),

— ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää erittäin helposti iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R3), tai

— ainetta, valmistetta tai esinettä, joka kuuluu vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista 30 päivänä syyskuuta 1957 tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (UN-ADR), sellaisena kuin se on muutettuna sekä saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä marraskuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/55/EY ([3]), 1 luokkaan.

Tämä määritelmä kattaa pyrotekniset aineet, joilla tässä direktiivissä tarkoitetaan aineita (tai aineseoksia), jotka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvilla eksotermisillä kemiallisilla reaktioilla. Jos aine tai valmiste on luokiteltu sekä UN-ADR-luokitusjärjestelmän mukaisesti että vaaralausekkeella R2 tai R3, UN-ADR-luokitus on asetettava etusijalle vaaralausekkeilla luokitteluun nähden.

Luokan 1 räjähteet luokitellaan luokkiin 1.1–1.6 UN-ADR-luokitusjärjestelmän mukaisesti. Asianomaiset luokat ovat:

Luokka 1.1: 'Massaräjähdysvaaralliset räjähteet (massaräjähdysvaarallinen aine on aine, jossa räjähdys tapahtuu lähes samanaikaisesti koko ainemäärässä).'

Luokka 1.2: 'Sellaiset sirpalevaaraa aiheuttavat räjähteet, jotka eivät ole massaräjähdysvaarallisia.'

Luokka 1.3: 'Räjähteet, jotka ovat palovaarallisia ja joista aiheutuu joko vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia, mutta jotka eivät ole massaräjähdysvaarallisia, ja jotka

a) palaessaan aiheuttavat huomattavasti säteilylämpöä tai

b) palavat yksitellen aiheuttaen vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia.'

Luokka 1.4: 'Räjähteet, joihin liittyy vain vähäinen vaara, jos ne syttyvät tai jos syttymisreaktio alkaa kuljetuksen aikana. Vaikutus pysyy pääasiassa pakkauksen sisällä, eikä vaarallisia sirpaleita tai heitteitä (sinkoutuvia esineitä) ole odotettavissa. Ulkopuolinen palo ei saa aiheuttaa kollin koko sisällön välitöntä räjähtämistä.'

Luokka 1.5: 'Erittäin epäherkät massaräjähdysvaaralliset aineet. Tähän luokkaan kuuluvat räjähdysaineet, jotka ovat niin epäherkkiä, että syttymismahdollisuus tai mahdollisuus palamisen muuttumisesta detonaatioksi normaaleissa kuljetusolosuhteissa on hyvin vähäinen. Vähimmäisvaatimus on, että aine ei saa räjähtää polttokokeessa.'

Luokka 1.6: 'Erittäin epäherkät esineet ja välineet, jotka eivät aiheuta massaräjähdysvaaraa. Esineissä ja välineissä on vain erittäin epäherkkää detonoivaa ainetta, ja reaktion tahattoman alkamisen ja leviämisen todennäköisyys on erittäin vähäinen. Vaara rajoittuu yhteen esineeseen ja välineeseen.'

Tähän määritelmään kuuluvat myös esineiden sisältämät räjähtävät tai pyrotekniset aineet tai valmisteet. Jos esineen sisältämän räjähtävän tai pyroteknisen aineen tai valmisteen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon sovellettaessa tätä direktiiviä. Jos määrää ei tunneta, tätä direktiiviä sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä."

iii) Korvataan huomautuksessa 3 olevan b kohdan 1 alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

"— aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 55 °C ja jotka paineenalaisina pysyvät nestemäisinä ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran,"

iv) Korvataan huomautuksessa 3 olevan c kohdan 2 alakohta seuraavasti:

"2) kaasuja, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ja ilmanpaineessa (vaaralausekkeen R12 toinen luetelmakohta) ja jotka ovat kaasumaisessa tai ylikriittisessä olomuodossa, ja"

v) Korvataan huomautuksessa 3 olevan c kohdan 3 alakohta seuraavasti:

"3) syttyviä ja helposti syttyviä nestemäisiä aineita ja valmisteita, joita pidetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa."

vi) Korvataan huomautus 4 seuraavasti:

"4. Jos tuotantolaitoksessa ei ole yksittäistä ainetta tai valmistetta vähintään kyseisen soveltamisen edellyttämää vähimmäismäärää, käytetään seuraavaa sääntöä sen määrittämiseksi, kuuluuko tuotantolaitos tämän direktiivin asianomaisten vaatimusten soveltamisalaan.

Direktiiviä sovelletaan, jos summa

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ on suurempi tai yhtä suuri kuin 1,

jossa: q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{Ux} = osan 1 tai 2 sarakkeessa 3 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä direktiiviä sovelletaan 9, 11 ja 13 artiklaa lukuun ottamatta, jos summa

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ on suurempi tai yhtä suuri kuin 1,

jossa: q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{Lx} = osan 1 tai 2 sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä sääntöä käytetään myrkyllisyyteen, syttyvyyteen ja ympäristöön kohdistuvaan vaarallisuuteen liittyvien kokonaisvaarojen arviointiin. Siksi sitä on käytettävä kolme kertaa:

a) osassa 1 nimettyjen ja myrkyllisiksi tai erittäin myrkyllisiksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden laskemiseen yhteen luokkiin 1 tai 2 kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa;

b) osassa 1 nimettyjen ja hapettaviksi, räjähtäviksi, syttyviksi, helposti syttyviksi tai erittäin helposti syttyviksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden laskemiseen yhteen luokkiin 3, 4, 5, 6, 7a, 7b tai 8 kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa;

c) osassa 1 nimettyjen, ympäristölle vaarallisiksi luokiteltujen aineiden ja valmisteiden (R50 (mukaan lukien R50/53) tai R51/53) laskemiseen yhteen luokkiin 9 i tai 9 ii kuuluvien aineiden ja valmisteiden kanssa.

Asiaa koskevia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan, jos yksikin jollain edellä a, b ja c kohdassa mainitulla tavalla saaduista summista on suurempi tai yhtä suuri kuin 1."

vii) Lisätään huomautusten jälkeen alaviitteet seuraavasti:

"([1]) EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/59/EY (EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1).

([2]) EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2001/60/EY (EYVL L 226, 28.8.2001, s. 5).

([3]) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2002/886/EY (EYVL L 308, 9.11.2002, s. 45)."

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 11. joulukuuta 2001 neuvostolle ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun direktiivin 96/82/EY (Seveso II) muuttamisesta.

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 3. heinäkuuta 2002.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 9. huhtikuuta 2002.

Alueiden komitea ilmoitti 9. huhtikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä, ettei se aio antaa lausuntoa.

3. Neuvosto vahvisti 20. helmikuuta 2003 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY ([1]) (niin sanotun Seveso II -direktiivin) tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta koko yhteisössä voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea turvallisuuden taso.

Kyseisen uuden, jäsenvaltioissa 3. helmikuuta 1999 alkaen noudatetun direktiivin pääuudistus on, että teollisuuden toimijoiden oli otettava käyttöön *turvallisuusjohtamisjärjestelmiä*, joihin kuuluu yksityiskohtaisen riskiarvion laatiminen mahdollisista onnettomuuksista. Riskiarviolla on ratkaiseva merkitys suuronnettomuuksien estäjänä. Lisäksi on tärkeää, että velvoitetaan tiedottamaan yleisölle teollisuusriskeistä ja oikeasta käyttäytymisestä onnettomuustapauksissa suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi.

Jokin aika sitten Baia Maressa Romaniassa (jätealtaan padon murtuminen, mikä johti syanidimyrkytyksiin useilla vesistöalueilla) ja Enschedessä Alankomaissa (ilotulitetehtaan räjähdys, joka aiheutti 22 ihmisen kuoleman ja melkein 1 000 ihmisen loukkaantumisen) tapahtuneiden teollisuusonnettomuuksien sekä niiden syöpää aiheuttavia ja ympäristölle vaarallisia aineita koskevien tutkimusten perusteella, jotka komissio on tehnyt neuvoston pyynnöstä, vuoden 1996 direktiivin soveltamisalaa on laajennettava, jotta direktiivin tavoitteet saavutetaan.

Komissio pohti myös, pitäisikö AZF-yrityksen kemian laitoksessa Toulousessa 21. syyskuuta 2001 tapahtuneen räjähdyksen (ammoniumnitraatin räjähdys, joka aiheutti 30 ihmisen kuoleman ja 2 400 ihmisen loukkaantumisen) johdosta tehdä välittömästi muutoksia Seveso II -direktiiviin. Kyseinen laitos kuitenkin kuului direktiivin velvoitteiden soveltamisalaan (päinvastoin kuin Baia Maren ja Enscheden laitokset), ja tämän lisäksi komissio ei halunnut viivästyttää huomattavasti niiden tuotantolaitosten saattamista Seveso II -direktiivin soveltamisalaan, joille tämä on kiireellistä ympäristönsuojelu- ja turvallisuussyistä. Ehdotusta neuvostossa tarkasteltaessa ja sen ensimmäisen käsittelyn aikana parlamentissa tuli kuitenkin selväksi, että kannatettiin voimakkaasti Toulousen onnettomuuden ottamista huomioon ehdotuksessa, joten neuvoston yhteiseen kantaan on tehty asianmukaiset muutokset.

Velvollisuus noudattaa direktiivissä säädettyjä turvallisuusmääräyksiä riippuu teollisuuslaitoksessa pidettävän vaarallisen aineen tonnimäärästä (soveltamisen vähimmäismäärät) tai luokasta. Nämä kynnysarvot luetellaan direktiivin liitteessä I (liitteen osassa 1 viitataan erityisiin aineisiin ja osassa 2 aineluokkiin). Muutoksilla muutetaan useita kynnysarvoja, lisätään joitain uusia aineita ja muutetaan joitain aineluokkia. Komissio kävi laajoja neuvotteluja teollisuuden ja jäsenvaltioiden kanssa ennen kuin päätyi tähän ehdotukseen. Näyttää vallitsevan yleinen yhteisymmärrys siitä, että ehdotus on järkevä vastatoimi onnettomuuksille ja että se olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian sen varmistamiseksi, että samanlaiset onnettomuudet voitaisiin välttää tulevaisuudessa.

([1]) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

III **YHTEISEN KANNAN ERITTELY**

1. **Yleistä**

Seuraavassa ovat tärkeimmät asiat:

— Kaivokset eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Komission ehdotuksessa kuitenkin ehdotetaan, että direktiiviä sovellettaisiin kemiallisen ja lämpöprosessoinnin osalta sekä siihen liittyvän varastoinnin osalta, vaikka ne liittyisivätkin kaivostoimintaan, kun mukana on liitteessä I lueteltuja aineita. Nyt direktiivi koskee myös tällaisen prosessoinnin yhteydessä käytettäviä kaivosjätteen käsittelylaitoksia, muttei kuitenkaan mineraalien offshore-etsintää ja -hyödyntämistä.

— Neuvosto asetti määräajat, jotka tämän direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvilla tuotantolaitoksilla on kaikkien direktiivin vaatimusten täyttämiseksi tämän muutoksen mukaisesti.

— Direktiivin liitteessä I olevan osan 2 osalta komission ehdottamaa muutosta räjähteiden luokittelujärjestelmään tarkistettiin hieman muiden luokittelujärjestelmien huomioon ottamiseksi.

— Toulousen onnettomuuden huomioon ottamiseksi tehdyt muutokset hyväksyttiin. Näillä luotiin ammoniumnitraatille neljä luokkaa omine kynnysarvoineen ja vaatimuksineen niiden varastointiin liittyvästä vaarasta riippuen.

— Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulosten johdosta useita tiedottamista koskevia muutoksia sisällytettiin myös yhteiseen kantaan.

2. **Euroopan parlamentin tarkistukset**

Euroopan parlamentti äänesti täysistunnossaan 3. heinäkuuta 2002 ehdotukseen 47 tarkistusta (joista 8 koski komission alkuperäistä ehdotusta): Näistä 21 (17 artiklaosaan, 2 liitteeseen ja 2 johdanto-osan kappaleisiin) on jo sisällytetty sanatarkasti, osittain tai periaatteensa osalta neuvoston yhteiseen kantaan.

a) Ne 21 tarkistusta, jotka on sisällytetty yhteiseen kantaan, voidaan ryhmitellä seuraavasti:

Viisi sanatarkasti hyväksyttyä tarkistusta:

Tarkistukset 1 ja 2: Toulousen onnettomuutta koskevat johdanto-osan kappaleet.

Tarkistus 32: Liittyy tietoihin, joita onnettomuuden vaikutuspiiriin todennäköisesti kuuluville on ilmoitettava. Neuvosto hyväksyy tämän tarkistuksen, jossa selvennetään, kenelle onnettomuudesta pitäisi tiedottaa.

Tarkistus 37: Jäsenvaltioita vaaditaan toimittamaan komissiolle tiettyjä perustietoja direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista.

Tarkistus 39: Tarkistuksessa ehdotetaan uudet luokat ja kynnysarvot ammoniumnitraatille Toulousen onnettomuuden jälkeen tehdyn analyysin seurauksena.

16 periaatteessa tai osittain hyväksyttyä tarkistusta:

Tarkistuksissa 7 ja 8 selvennetään direktiivin soveltamisalaa kaivostoiminnan osalta. Niissä todetaan, että kaivosjätteen käsittelylaitosten on oltava ”toimivia”. Neuvosto pitää parempana ilmaisua ”toiminnassa olevia” ja säilyttää ilmaisun ”kemiallisen ja lämpö” (prosessoinnin). Mineraalien offshore-hyödyntämisen sulkeminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on nyt erillisenä kohtana.

Tarkistuksissa 9, 13, 18, 23 ja 24 annetaan direktiivin soveltamisalan piiriin myöhemmin tuleville tuotantolaitoksille riittävät määräajat ilmoitusten lähettämiselle, turvallisuusselvityksille, toimintaperiaatteille suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi sekä sisäisille ja ulkoisille pelastussuunnitelmille. Sanamuotoa on hieman muutettu yhteisessä kannassa.

Tarkistus 16: Hyväksytään muutettu ilmaisu ”ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta vastaava viranomainen”, mutta koska tarkistusta 15 ei hyväksytä, muutetaan sanamuotoa lisäämällä ”yleisölle tiedottamisessa sekä”.

Tarkistus 17: Neuvosto hyväksyy ensimmäisen osan tästä tarkistuksesta, mutta pitää parempana ilmaisua (selvityksen laatimiseen osallistuvat) ”asianmukaiset tahot” kuin ilmaisua (selvityksen laatineet) ”henkilöt”.

Tarkistus 25 ja 26: Mitä tulee pelastussuunnitelmien laatimista ja tarkistusta koskevaan kuulemiseen, neuvosto on sulauttanut nämä kaksi tarkistusta 11 artiklan 3 kohdan tarkistukseen, joka sisältää seuraavan viittauksen: ”asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat”.

Tarkistus 27: Viittaus tarpeeseen edistää tiiviimpää yhteistyötä pelastuspalvelualan avustustoimissa, mitä neuvosto kannattaa viitaten asiaa koskevaan neuvoston päätökseen 2001/792/EY johdantoosan kappaleessa.

Tarkistus 54: Muutetaan maankäyttösuunnittelua koskevaa artiklaa luettelemalla ne erityiset kohteet, jotka on pidettävä erillään Seveso II -direktiivin soveltamisalaan kuuluvista tuotantolaitoksista. Neuvoston mielestä tässä luettelossa annetaan esimerkkejä ilmaisusta ”yleisessä käytössä olevat alueet” eikä se sisällä kaikkia ehdotuksia. Siksi sana ”teollisuuslaitokset” poistettiin ja viittaus liikenneväyliin muutettiin yhteisessä kannassa muotoon ”mahdollisuuksien mukaan pääliikenneväylien”.

Tarkistus 55: Tällä tarkistuksella lisätään 12 artiklaan uusi kohta, jossa komissio velvoitetaan laatimaan suuntaviivat yhdenmukaistettuja tietoja sisältävää tietokantaa varten, jota käytettäisiin arvioitaessa Seveso II -direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten ja 12 artiklassa lueteltujen herkkien alueiden yhteensopivuutta. Periaatteessa neuvosto hyväksyy tämän ajatuksen mutta muutti sanamuotoa: nyt artiklassa pyydetään komissiota ryhtymään tähän tehtävään.

Tarkistus 45: Neuvosto hyväksyy tämän tiettyjä turvallisuusjohtamisjärjestelmään sisällytettäviä tietoja kuvaavaan liitteeseen liittyvän tarkistuksen hyvin pienellä tekstimuutoksella: yhteisessä kannassa ilmaisu ”alihankkijat” (subcontractors) korvataan ilmaisulla ”alihankkijat” (subcontracted personnel).

Tarkistus 53: Tarkistuksessa ehdotetaan määritelmät tarkistuksessa 39 (Toulousen onnettomuuden seurauksena) mainituille neljälle uudelle ammoniumnitraattiluokalle. Yhteisessä kannassa sanamuotoa on hieman muutettu huomautuksissa 1 ja 3 käytettyjen viiteprosenttien osalta.

b) Ne 26 tarkistusta, joita ei sisällytetty yhteiseen kantaan, voidaan ryhmitellä seuraavasti:

Tarkistukset 3–5: Näissä tarkistuksissa ehdotettiin uusia johdanto-osan kappaleita Toulousen onnettomuuden seurauksena. Neuvosto piti parempina tarkistuksia 1 ja 2 ja katsoi, että näiden kahden hyväksytyn tarkistuksen sisältö on riittävä ja tasapainoinen.

Tarkistus 6: Neuvosto haluaa ottaa vain ”kemiallisen ja lämpöprosessoinnin” direktiivin soveltamisalan piiriin, ei muuta kaivostoimintaa, koska jälkimmäiseen viitataan mahdollisesti tulevassa kaivosjätteitä koskevassa direktiiviehdotuksessa.

Tarkistukset 10 ja 35: Henkilöstön koulutuskysymystä käsitellään nykyisin liitteessä III (turvallisuusjohtamisjärjestelmät) ja IV (hätäsuunnitelmat), ja se sisältyy jo turvallisuusselvitykseen; neuvoston mielestä ei ole asianmukaista sisällyttää näitä tietoja ilmoitukseen.

Tarkistukset 11, 21 ja 22 liittyvät vaatimukseen ilmoittaa laitoksia koskevista muutoksista. Tällaiset vaatimukset ovat jo olemassa 9 artiklan nojalla ”ylemmän tason” tuotantolaitoksille, ja tarve ”alemman tason” tuotantolaitosten osalta ei ole perusteltavissa, koska tämä aiheuttaisi ylimääräisiä hallinnollisia rasitteita parantamatta turvallisuutta (suhteellisuusperiaate). Laitoksilla olevien vaarallisten aineiden määrän merkittävästä lisäyksestä on jo ilmoitettava (6 artikla).

Samoin *tarkistus 19* edellyttäisi turvallisuusselvityksen tarkistusta, jos laitoksen ”työn organisointia” muutettaisiin. Neuvosto oli sitä mieltä, että tällainen tarkistus olisi aina tarpeen ja että merkittävät muutokset edellyttäisivät joka tapauksessa selvityksen mukauttamista, mutteivät välttämättä virallista tarkistusta.

Tarkistus 36 samalla alalla edellyttäisi laitoksen toiminnan keskeyttämistä, jos tietoja tällaisista muutoksista ja koulutuksesta ei toimiteta. Direktiivin 17 artiklan mukaan jäsenvaltioilla on jo valtuudet keskeyttää toiminta, jos toimitetut tiedot ovat puutteelliset.

Tarkistus 12: Neuvosto ei katso olevan tarpeen lisätä lausetta ”ja osoittaa toimivansa velvollisuuksiensa mukaisesti”, koska toiminnanharjoittaja on jo velvoitettu varmistamaan, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen toimintaperiaatteita ”noudatetaan”. Tämä tarkoittaa useiden asiakirjojen toimittamista, jotka osoittavat, että toimitaan suunnitelman mukaisesti.

Tarkistus 14: Vahinkojen leviämisen ehkäisemiseksi ei neuvoston mielestä tarvita ristiviittausta 12 artiklaan (maankäytön suunnittelu), koska toiminnanharjoittajan velvollisuuksiin kuuluu jo varmistaa, että vahinkojen leviämisen ehkäisy laitosten välillä on otettu asianmukaisesti huomioon laitosten toimintaperiaatteissa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi.

Tarkistukset 15, 33 ja 34: Tarkistukset koskevat yleisön oikeutta saada tietoja vahinkojen mahdollisesta leviämisestä, turvallisuusmääräyksistä ja hätäsuunnitelmista. Tarkistuksissa esitetään yksityiskohtaisesti menetelmät, joilla tiedot olisi annettava saataville. Neuvosto ei halua sisällyttää näitä tarkistuksia yhteiseen kantaansa, koska se pitää tätä laajalti kansallisille ja paikallisille viranomaisille kuuluvana toissijaisuusperiaatteeseen liittyvänä asiana ja kannattaa komission näkemystä, jonka mukaan tässä direktiivissä on jo löydetty hyvä tasapaino sen välillä, mitä tietoja on oltava saatavilla ja mitä tietoja voidaan pyytää.

Tarkistus 20: Tarkistuksessa ehdotetaan yhtä eurooppalaista menetelmää turvallisuusselvitysten laatimista varten. Neuvosto on komission kanssa yhtä mieltä siitä, ettei tämä olisi perusteltua, koska on olemassa hyvin erityyppisiä kemiallisia laitoksia.

Tarkistus 28: Tarkistuksessa edellytettäisiin jäsenvaltioita ilmoittamaan onnettomuuksista pelastuspalvelualan seuranta- ja tiedotuskeskukselle. Koska tämän keskuksen tehtävänä on tiiviimmän yhteistyön edistäminen pelastuspalvelualan avustustoimissa, neuvosto ei pidä yleistä tiedottamisvaatimusta asianmukaisena.

Tarkistus 29: Tarkistuksessa esitetään maankäyttösuunnitelmia koskevia lisävaatimuksia, joita neuvosto ei hyväksy joko siksi, että ne eivät ole johdonmukaisia 12 artiklan nykyisen rakenteen kanssa tai siksi, että 12 artikla kattaa jo ne.

Tarkistus 31: Tarkistuksessa pyydetään komissiota kehittämään kannustinohjelma Seveso-direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten uudelleensijoittamiseksi turvallisuusetäisyyksien parantamiseksi. Neuvoston mielestä on asianmukaisempaa ottaa käyttöön tällaiset ohjelmat kansallisella tasolla.

Tarkistus 38: Tarkistuksella 38 pyritään rajoittamaan ”liike- tai teollisuussalaisuus” ainoastaan prosesseihin eli se ei koskisi vaarallisten aineiden varastointia. Vaikka neuvosto tunnustaakin tiedonsaannin tärkeyden, se ei pidä asianmukaisena rajoittaa liike- tai teollisuussalaisuutta.

Tarkistukset 40 ja 42: Neuvosto ei hyväksy näitä tarkistuksia, joissa ehdotetaan kahta uutta kohtaa kaliumnitraatille, sillä perusteella, ettei sillä ole ollut käytettävissään riittävän yksityiskohtaista analyysia ehdotuksen taustalla olevista syistä. Siksi näitä tarkistuksia ei pitäisi sisällyttää tähän muutettuun ehdotukseen.

Tarkistuksessa 43 esitetään viittauksia direktiiviin 2000/60/EY vesipolitiikan puitteista sekä direktiiviin 91/689/ETY vaarallisista jätteistä. Neuvosto ei usko näiden viittausten olevan tarpeen tässä yhteydessä. Direktiivissä säädetään jo luokittelemattomista aineista ja valmisteista, ja vaarallinen jäte kuuluu direktiivin soveltamisalaan niiden ominaisuuksien perusteella, jotka sillä on valmisteena.

Tarkistuksessa 44 ehdotetaan, että liitteessä II olevaan osaan IV sisällytetään velvoite laatia eri aineista vaaroja koskevia selvityksiä. Tämä vaatimus sisältyy jo liitteessä II olevan osan III kohtaan C.2.

Tarkistus 46: Neuvosto ei hyväksy sitä, koska useimmat jäsenvaltiot käyttävät jo jonkinlaisia riskialueita koskevia karttoja mutta eivät katso tarpeelliseksi asettaa direktiivissä kriteerejä tällaisille kartoille.

3. **Tärkeimmät neuvoston tekemät muutokset**

Komission ehdotukseen verrattuna merkittävin muutos on Toulousen onnettomuuteen reagoiminen, mitä myös Euroopan parlamentti pyysi. Yhteisessä kannassa nyt olevasta ratkaisusta (johdanto-osan 5 ja 6 kappale ja muutokset liitteessä I olevan osaan 1) keskusteltiin pitkään, ja komissio kuuli turvallisuusasiantuntijoita ja teollisuuden edustajia. Teksti on sama, jota ehdotettiin Euroopan parlamentin tarkistuksissa 1, 2 ja 39, ja se sisältää parlamentin tarkistuksessa 53 olevan periaatteen.

IV **YHTEENVETO**

Ehdotusta ei ole koskaan tarkoitettu Seveso II -direktiivin perinpohjaiseksi tarkistukseksi, vaan pikemminkin nopeaksi vastaukseksi alunperin kahteen ja nyt, siihen tehtyjen muutosten jälkeen, kolmeen hyvin spesifiseen onnettomuuteen ja joihinkin komission tutkimuksiin tietyistä syöpää aiheuttavista aineista ja ympäristölle vaarallisista aineista. Siksi neuvosto oli hyvin halukas pääsemään Euroopan parlamentin kanssa yhteisymmärrykseen heti ensimmäisessä käsittelyssä, jotta tämä säädös voitaisiin panna täytäntöön mahdollisimman nopeasti tulevien onnettomuuksien tai vahinkojen ehkäisemiseksi.

Tätä taustaa vasten ja koska Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä direktiivin 96/82/EY artikloihin esitettiin niin paljon tarkistuksia, joita alkuperäinen ehdotus ei kattanut, neuvosto ei ole voinut hyväksyä kaikkia Euroopan parlamentin tarkistuksia. Neuvosto ehdottaa, että ennen kuin direktiiviin 96/82/EY tehdään lisää tarkistuksia, kannattaisi odottaa, että komissio tekee kattavan selvityksen direktiivin toimivuudesta, minkä seurauksena direktiivi voitaisiin täydellisesti tarkistaa. Ilman asianmukaisten selvitysten tekemistä tätä ehdotusta ei neuvoston mielestä kannata käyttää koko direktiivin tarkistuksen välineenä. Näin ollen neuvosto toivoo Euroopan parlamentilta tiivistä ja rakentavaa yhteistyötä, jotta ehdotuksesta päästäisiin nopeasti yhteisymmärrykseen sen toisessa käsittelyssä.